

ارزیابی شاخص‌های تحمل خشکی در توده‌های محلی آفتابگردان (*Helianthus annuus* L.) آجیلی ایران

اسماعیل قلی‌نژاد^۱، رضا درویش زاده^۲، ایرج برنوی^۳

استادیار گروه علمی علوم کشاورزی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

دانشیار گروه بیوتکنولوژی و اصلاح نباتات، دانشگاه ارومیه

دانشیار گروه بیوتکنولوژی و اصلاح نباتات، دانشگاه ارومیه

^{*}مسئول مکاتبه: gholinezhad1358@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۹/۴

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۹/۴

چکیده

این مطالعه با هدف بررسی واکنش ۵۶ توده محلی آفتابگردان آجیلی به تنش خشکی بر اساس صفات عملکرد دانه و شاخص‌های تحمل خشکی در مزرعه تحقیقاتی ایستگاه ساعتلوی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان غربی در فصل زراعی ۱۳۹۱-۹۲ انجام گرفت. ژنتیپ‌ها در سه طرح جداگانه لایس مستطیل ۷×۸ با دو تکرار در سه شرایط آبیاری مطلوب، تنش ملایم و تنش شدید خشکی مورد آزمایش قرار گرفتند و آبیاری در هر تیمار به ترتیب بعد از اینکه ۵۰، ۷۰ و ۹۰ درصد آب قابل استفاده (آبی) که بین ظرفیت مزرعه و نقطه پژمردگی دائم قرار دارد) تخلیه گردید، اعمال شد. ده شاخص تحمل خشکی مرسوم و جدید شامل شاخص حساسیت به تنش (SSI)، شاخص تحمل (TOL)، شاخص خشکی نسبی (RDI)، شاخص تحمل تنش غیر زیستی (ATI)، شاخص درصد حساسیت تنش (SSPI)، شاخص پایداری عملکرد (YSI)، شاخص حساس خشکی (SDI)، شاخص کاهش نسبی عملکرد (RDY)، شاخص تحمل تنش اصلاح شده در شرایط آبیاری مطلوب (M_p STI) و شاخص تحمل تنش اصلاح شده در شرایط تنش ملایم و شدید خشکی (M_s STI) بر اساس عملکرد دانه در شرایط آبیاری مطلوب (Y_p)، عملکرد دانه در شرایط تنش ملایم خشکی (Y_s -mild) و عملکرد دانه در شرایط تنش شدید خشکی (Y_s -severe) محاسبه شد. عملکرد دانه در شرایط تنش ملایم و شدید خشکی با شاخص‌های RDY، SDI، SSPI، ATI، TOL، RDI، M_sSTI، YSI، M_pSTI و در شرایط آبیاری مطلوب با شاخص‌های SSI همبستگی مثبت و معنی‌داری داشت. نتایج این تحقیق نشان داد که در توده‌های محلی در شرایط تنش ملایم خشکی، شاخص-های M_sSTI و M_pSTI می‌توانند به عنوان شاخص مناسب جهت ارزیابی و غربالگری ژنتیپ‌های متتحمل خشکی استفاده شود. همچنین، به منظور انتخاب ژنتیپ‌های مقاوم و متتحمل خشکی در شرایط تنش شدید خشکی دو شاخص M_pSTI و M_sSTI پیشنهاد می‌گردد، زیرا این شاخص‌ها عملکرد دانه پایدار و بالا را در هر دو شرایط بدون تنش و تنش پشتیبانی می-کنند. بر اساس تجزیه کلاستر توده‌های محلی مطالعه شده در هر سه شرایط مختلف آبیاری در سه گروه قرار گرفتند. بر اساس شاخص‌های پیشنهاد شده و عملکرد دانه در شرایط تنش خشکی شدید، توده‌های ۲، ۷، ۱۲، ۲۵، ۲۹ و ۴۹ به عنوان ژنتیپ-های مقاوم و توده‌های ۳، ۱۱، ۱۳، ۱۶، ۲۷، ۴۲ و ۴۶ به عنوان توده‌های محلی نیمه مقاوم به تنش خشکی طبقه بندی شدند و بقیه توده‌ها حساس به خشکی بودند.

واژه‌های کلیدی: بای پلات، تجزیه کلاستر، توده محلی، آفتابگردان آجیلی، شرایط کمبود آب

مانند تنش سرما، شوری، گرما و آب علت اصلی کاهش

مقدمه

محصول در سراسر جهان است که موجب کاهش عملکرد

آفتابگردان (L. *Helianthus annuus*) یکی از

دانه به طور متوسط بیش از ۵۰٪ می‌شوند (جلیل و

گونه جنس *Helianthus* است. تنش‌های غیر زنده

۶۷

ارقام متحمل از نظر عملکرد دانه و شاخص TOL برای گزینش ارقام متحمل از نظر عملکرد روغن مناسب شناخته شدند. موسوی و همکاران (۱۳۸۷) نشان دادند که شاخص‌های ATI و SSPI در مقایسه با شاخص‌های TOL و SSI بهتر می‌تواند تفاوت ژنتیپ‌های متحمل و حساس تنش خشکی را مشخص کنند. بر اساس گزارش فرناندر (۱۹۹۲)، ژنتیپ‌ها می‌توانند بر اساس عملکرد آن‌ها در شرایط تنش و بدون تنش به چهار گروه طبقه بندی شوند: گروه A: ارقام با عملکرد بالا در هر دو شرایط تنش و بدون تنش، گروه B: ارقام با عملکرد بالا تحت شرایط بدون تنش، گروه C: ارقام با عملکرد بالا در شرایط تنش و گروه D: ارقام با عملکرد ضعیف در هر دو شرایط تنش و بدون تنش. یک شاخص مناسب باید قادر باشد تا ژنتیپ‌هایی را که در گروه A قرار می‌گیرند از گروه‌های B, C و D جدا کند. با توجه به اینکه در مورد شاخص‌های تحمل خشکی در آفتابگردان روغنی کارهای زیادی انجام شده است (کاظمی تبار و همکاران، ۱۳۸۶؛ صفوی و همکاران، ۱۳۹۰؛ مظفری و همکاران، ۱۹۹۶؛ نجفی، ۱۳۷۸)، ولی در مورد آفتابگردان آجیلی به ویژه توده‌های محلی و شاخص‌های جدید تحمل تنش خشکی کارهای خیلی کمی انجام شده است، بنابراین پژوهش حاضر با هدف بررسی برخی از شاخص‌های جدید تحمل خشکی و همچنین، شناسایی ژنتیپ‌های مقاوم خشکی در توده‌های محلی آفتابگردان آجیلی در ارومیه انجام گرفت.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی اثر تنش خشکی بر عملکرد دانه آفتابگردان آجیلی، آزمایشی در مزرعه مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان غربی در سال زراعی ۱۳۹۱-۹۲ انجام شد. ۵۶ توده محلی آفتابگردان آجیلی در سه طرح جداگانه لاتیس مستطیل 7×8 با دو تکرار در سه شرایط آبیاری مطلوب، تنش ملايم و تنش شدید خشکی مورد آزمایش قرار گرفتند و آبیاری در هر تیمار به ترتیب بعد از اینکه ۵۰، ۷۰ و ۹۰ درصد آب

همکاران، ۲۰۰۷). روش‌های مختلفی برای انتخاب ارقام مقاوم و نیمه مقاوم به تنش خشکی پیشنهاد شده است. فیشر و مویر (۱۹۷۸) اظهار داشتند که عملکرد دانه در محیط خشک می‌تواند به عنوان شاخص مقاومت به خشکی در نظر گرفته شود. بلوم (۱۹۸۸) گزارش داد که انتخاب ژنتیپ‌های مقاوم به خشکی باید با عملکرد دانه بالا در محیط بدون تنش مرتبط باشد. شاخص‌های تحمل تنش خشکی بر اساس کاهش عملکرد در شرایط تنش گزینش ژنتیپ‌های متحمل تنش خشکی توسط محققان استفاده شده است (میترا، ۲۰۰۱). انتخاب شاخص‌های مختلف مانند شاخص تحمل (TOL) توسط روسل و هامبلین (۱۹۸۱)، شاخص حساسیت تنش (SSI) توسط فیشر و مویر (۱۹۷۸) و شاخص پایداری عملکرد (YSI) توسط باسلاما و سکاپاچ (۱۹۸۴) برای انتخاب و غربالگری ژنتیپ‌های متحمل تنش خشکی در گونه‌های زراعی مورد استفاده قرار گرفته است.

گنجعلی و همکاران (۱۳۸۷) گزارش دادند که همبستگی مثبت و معنی‌داری بین SSI و DRI به ترتیب با عملکرد دانه در شرایط بدون تنش و شرایط تنش وجود داشت. در برخی از تحقیقات، از YI برای رتبه بندی ژنتیپ‌ها بر اساس عملکرد در شرایط تنش استفاده شده است (سی و سه مرده و همکاران، ۲۰۰۶). فرشادفر و همکاران (۲۰۱۳) گزارش کردند که شاخص تحمل تنش خشکی اصلاح شده در شرایط آبیاری مطلوب (K1STI)، شاخص تحمل تنش خشکی اصلاح شده در شرایط تنش ملايم و شدید خشکی (K2STI)، شاخص درصد حساسیت تنش (SSPI)، شاخص خشکی نسبی (RDI)، شاخص تحمل تنش غیرزیستی (ATI)، شاخص میزان محصول در محیط غیر تنش و تنش (SNPI) و شاخص خشکی (DI) می‌توانند به عنوان شاخص‌های مناسب برای انتخاب ارقام متحمل خشکی در گندم استفاده شوند. بلوری و همکاران (۱۳۹۰) در آزمایشی روی آفتابگردان اعلام کردند که شاخص‌های STI و GMP برای گزینش

تعیین شده جهت اعمال تیمار آبیاری از معادله ۲ (علیزاده، ۱۳۸۸) حجم آب مصرفی مورد نیاز هر تیمار محاسبه شد:

$$\text{معادله ۲: } V = \frac{(FC - \theta m) \times \rho b \times Droot \times A}{E_i}$$

V = حجم آب آبیاری بر حسب مترمکعب، θm = درصد رطوبت وزنی خاک در حد ظرفیت زراعی، ρb = درصد رطوبت وزنی خاک قبل از آبیاری، E_i = وزن مخصوص ظاهری خاک (گرم بر سانتی‌متر مکعب)، A = مساحت آبیاری شده بر حسب متر مربع و $DRoot$ = عمق توسعه ریشه بر حسب متر است.

بدین ترتیب حجم آب مورد نیاز در هر مرتبه آبیاری در هر تیمار برای هر خط کاشت محاسبه و بر اساس کارایی توزیع آب ۹۰ درصد با استفاده از هیدروفلوم و کورنومتر به صورت یکنواخت توزیع گردید. گیاهان در مرحله رسیدگی برداشت شدند و پس از آن عملکرد دانه برای هر پلات یادداشت گردید. سطح برداشت ۳/۶ مترمربع از دو خط وسط بود. شاخص‌های تحمل تنفس خشکی با استفاده از معادلات ذکر شده در جدول ۳ محاسبه شد.

تجزیه و تحلیل واریانس با استفاده از GLMPROC در نرم افزار SAS Institute Inc., Cary, NC, SAS (SAS Institute Inc., Cary, NC, SAS) و مقایسه میانگین با استفاده از آزمون توکی در سطح احتمال ۵٪ انجام شد. همبستگی بین عملکرد دانه در هر کرت در هر یک از رژیم‌های آبیاری و شاخص CorrPROCSAS تعیین شد. گروه‌بندی ژنوتیپ‌ها با استفاده از عملکرد دانه در هر کرت در هر یک از رژیم‌های آبیاری و شاخص‌های تحمل تنفس خشکی با استفاده از روش ward و پردازش داده‌ها با استفاده از نرم افزار آماری StatgraphicsXVI انجام شد.

قابل استفاده (آبی) که بین ظرفیت مزرعه و نقطه پژمردگی دائم قرار دارد) تخلیه گردید، اعمال شد. ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاک مزرعه آزمایش در جدول ۱ ارایه شده است. متوسط بارش ماهانه، رطوبت و دما در طول دوره رشد ثبت شد (جدول ۲). نمونه برداری خاک از عمق ۳۰-۰ سانتی متر انجام گرفت. جهت تعیین رطوبت وزنی خاک در شرایط ظرفیت مزرعه و نقطه پژمردگی دائم از عمق ۳۰-۰ سانتی متری خاک از تکرارهای هر آزمایش نمونه برداری شد و با استفاده از دستگاه صفحه فشار مدل CAT.REF: FEL13B-1 Serial Number: 6353 A 24S98) پژمردگی دائم خاک اندازه‌گیری شد. درصد رطوبت وزنی آن‌ها در شرایط ظرفیت زراعی با استفاده از معادله ۱ تعیین گردید:

$$\text{معادله ۱: } Wm = \frac{W_2 - W_1}{W_1} \times 100$$

Wm = درصد رطوبت وزنی خاک، w_2 = وزن خاک مرطوب با واحد گرم و w_1 = وزن خاک خشک به گرم است.

در این آزمایش ظرفیت زراعی خاک ۲۶ درصد وزنی و نقطه پژمردگی دائم ۱۴ درصد وزنی تعیین شد. جهت تعیین دقیق زمان آبیاری در هر تیمار با گذشت ۴۸ ساعت از زمان آبیاری به صورت روزانه و متوالی توسط متنه (auger) از خاک مزرعه در عمق توسعه ریشه نمونه برداری انجام شد تا درصد رطوبت وزنی خاک مشخص شود (علیزاده، ۱۳۸۸). بر این اساس زمان آبیاری هنگامی بود که رطوبت وزنی خاک در تیمارهای آبیاری مطلوب، تنفس ملایم و تنفس شدید به ۲۰، ۱۷/۶ و ۱۵/۲ درصد رسید. پس از رسیدن درصد رطوبت وزنی خاک به میزان

جدول ۱- ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاک زراعی در عمق ۰-۳۰ سانتی متر

پتانسیم (ppm)	فسفر (ppm)	نیتروژن (درصد)	کربن آبی (درصد)	رُس سیلت (درصد)	آهک (درصد)	درصد اشباع (درصد)	pH	هدایت الکتریکی (ds m ⁻¹)	وزن مخصوص طاهری خاک g cm ⁻³	بافت خاک		
۲۷۵	۱۲	۰/۱۲	۱/۲	۲۸	۳۷	۳۵	۱۷	۴۷	۸	۰/۸	۱/۴	لومی رسی

جدول ۲- اطلاعات هواشناسی در طول فصل رشد آفتابگردان

شهریور	مرداد	تیر	خرداد	اردیبهشت	فروردین	پارامترهای هواشناسی
						ماه
۲۸/۶	۳۳/۱	۳۰/۱	۲۸/۲	۲۳/۳	۱۶/۶	حداکثر دما (سانتی گراد)
۱۳/۱	۱۶/۲	۱۵/۳	۱۱/۹	۸/۳	۳/۱	حداقل دما (سانتی گراد)
۲۰/۹	۴۲/۶	۲۲/۷	۲۰	۱۵/۸	۹/۹	میانگین دما (سانتی گراد)
۸/۴	۱/۸	۹/۲	۱۸/۸	۱۵	۳۱/۹	کل بارندگی (میلیمتر)
۲۰۰/۴	۲۶۳/۴	۲۶۹/۳	۲۰۵/۹	۱۸۱/۹	۸۱/۹	کل تبخیر (میلیمتر)
۵۲	۴۶	۵۲	۴۸	۵۶	۵۸	میانگین رطوبت نسبی (درصد)

جدول ۳- اسمای توده‌های محلی آفتابگردان

شماره	اسمای توده‌های محلی	شماره	اسمای توده‌های محلی	شماره	اسمای توده‌های محلی
1	Saghez 1	20	Salmas 2	39	Hamadan 2
2	Anghane 4	21	Vaghaslou-Olya 4	40	Shabestar-Kouzeh-Kanan 3
3	Urmia-Barouj	22	Salmas-Gharaghaghlagh- Pesteii	41	Saghez 4
4	Urmia-Maranghalou	23	Lalalou-Torab 2	42	Saghez 5
5	Marand-Dizaj- Ghalami	24	Shirabad 2	43	Saghez 3
6	Jabalkandi 2	25	Gharagoz 1	44	Shahroud 2
7	Salmas - Sadaghian	26	Vaghaslou-Sofla 1	45	Alibaglou 1
8	Babaghanje 6	27	Khanneshan 1	46	Baneh 2
9	Miyaneh-Basin	28	Heydarlou 1	47	Salmas-Gharaghaghlagh- Ghalami
10	Boucan	29	Saribaglou 5	48	Marand-1389-2
11	Urmia - Nuoshinshahr	30	Chongharalou-Yekan 4	49	Salmas-Gharaghaghlagh- Badami
12	Karimabad	31	Maranghalou 6	50	Shabestar-Kouzeh Kanan 1
13	Vaghaslou-Olya 1	32	Abajalou 1	51	Sanandaj
14	Vaghaslou-Olya 3	33	Hamadan 1	52	Shabestar-Kouzeh-Kanan 2
15	Ordoshahi 1	34	Saghez 2	53	Baneh 3
16	Marana-Yamchi-Pesteii	35	Piranshahr-Serokani	54	Piranshahr-Baleban
17	Mazandaran-Tirtash	36	Piranshahr Andizeh	55	Baneh 1
18	Sardasht	37	Mashhad	56	Marand-1389-1
19	Marana-Yamchi 4	38	Shahroud 1		

جدول ۴- شاخص‌های تحمل به خشکی استفاده شده در این تحقیق

Reference	Equation	Index name	نتیجه
Fischer & Maurer (1978)	$SSI = \frac{1 - (\frac{Y_S}{Y_P})}{SI}, SI = 1 - (\frac{\bar{Y}_S}{\bar{Y}_P})$	Stress Susceptibility Index (SSI) SI is the stress intensity	توده‌های محلی که شاخص آنها کوچکتر از یک است، مقاوم به خشکی هستند.
Rosielle & Hamblin (1981)	$TOL = Y_P - Y_S$	Tolerance (TOL)	توده‌های محلی با مقادیر کمتر این شاخص، مناسب برای هر دو شرایط تنش و بدون تنش هستند.
Bouslama & Schapaugh (1984)	$YSI = \frac{Y_S}{Y_P}$	Yield Stability Index (YSI)	توده‌های محلی با مقادیر زیاد این شاخص، مناسب برای هر دو شرایط تنش و بدون تنش هستند.
Farshadfar & Javadinia (2011)	$SDI = \frac{Y_P - Y_S}{Y_P}$	Sensitive Drought Index (SDI)	توده‌های محلی با مقادیر کمتر این شاخص می‌تواند مناسب باشد.
Emre et al. (2011)	$RDY = 100 - \frac{(Y_S \times 100)}{Y_P}$	Relative Decrease in Yield Index (RDY)	توده‌های محلی با مقادیر کمتر این شاخص می‌تواند برای شرایط تنش مناسب باشد.
Moosavi et al. (2008)	$ATI = \frac{Y_P - Y_S}{\bar{Y}_S} \times \sqrt{Y_P \times Y_S}$	Abiotic Tolerance Index (ATI)	توده‌های محلی با مقادیر کمتر این شاخص می‌تواند برای شرایط تنش خشکی مناسب باشد.
Moosavi et al. (2008)	$SSPI = \frac{Y_P - Y_S}{2 \times \bar{Y}_P} \times 100$	Stress Susceptibility Percentage Index (SSPI)	توده‌های محلی با مقادیر کمتر این شاخص می‌تواند برای شرایط تنش خشکی مناسب باشد.
Fischer et al. (1979)	$RDI = \frac{\frac{Y_S}{Y_P}}{\frac{\bar{Y}_S}{\bar{Y}_P}}$	Relative Drought Index (RDI)	اگر این شاخص بزرگتر از یک باشد ژنوتیپ تاحدوی مقاوم است و اگر کوچکتر از یک باشد ژنوتیپ حساس به تنش خشکی است.
Farshadfar & Sutka (2002)	$M_{PSTI} = \frac{(Y_P)^2}{(\bar{Y}_P)^2} \times STI$	Modified Stress Tolerance Index in Optimum Irrigation (M_{PSTI})	توده‌های محلی با مقادیر بزرگتر این شاخص می‌تواند برای شرایط تنش خشکی مناسب باشد.
Farshadfar & Sutka (2002)	$M_{SSTI} = \frac{(Y_S)^2}{(\bar{Y}_S)^2} \times STI$	Modified Stress Tolerance Index in Moderate and Severe Stress (M_{SSTI})	توده‌های محلی با مقادیر بزرگتر این شاخص می‌تواند برای شرایط تنش خشکی مناسب باشد.

YS و YP به ترتیب عملکرد دانه در شرایط نرمال و شرایط تنش در یک ژنوتیپ مشخص است. \bar{Y}_S و \bar{Y}_P به ترتیب میانگین عملکرد دانه در تمام ژنوتیپ‌ها تحت شرایط تنش و نرمال.

نتایج و بحث

هاى مطلوب در شرایط تنفس ملائم و شدید بودند (جدول ۶ و ۷). تحت شرایط تنفس ملائم، پایین‌ترین مقدار RDY به توده‌های ۹، ۱۷، ۲۵، ۳۰، ۳۱ و ۳۲ نسبت داده شد (جدول ۶). توده‌های محلی ۹، ۲۲، ۳۴ و ۳۸ پایین‌ترین RDY را در شرایط تنفس شدید خشکی داشتند (جدول ۷). با توجه به شاخص حساس خشکی (SDI)، توده‌های ۹، ۱۲، ۱۶، ۱۷، ۲۵، ۳۰، ۳۱ و ۳۲ به عنوان توده‌های محلی متحمل تنفس خشکی تحت شرایط تنفس ملائم شناخته شدند (جدول ۶). بر اساس این شاخص در شرایط تنفس شدید خشکی، توده‌های ۹، ۲۲، ۳۴ و ۳۸ ۴۳ توده‌های محلی متحمل بودند (جدول ۷). بر اساس شاخص STI_M و STI_{Mp}، توده‌های ۲، ۱۲، ۲۵، ۳۰، ۳۱ و ۳۲ به ترتیب بیشترین و کمترین تحمل را در شرایط تنفس ملائم نشان دادند (جدول ۶). در شرایط تنفس شدید، بالاترین و پایین‌ترین TOL به ترتیب در توده‌های محلی ۷، ۱۲، ۲۵، و ۴۹ مربوط بود (جدول ۷).

بر اساس جدول ۶ و ۷، انتخاب با استفاده از شاخص SSI ژنوتیپ‌هایی را مشخص می‌کند که YP آن‌ها تا حدودی بالا است، ولی YS آن‌ها کم است. این نتایج با یافته‌های سی و سه مرده و همکاران (۲۰۰۶) و موسوی و TOL همکاران (۱۳۸۷) درگذنم مطابقت دارد. شاخص TOL کم به عنوان پایه برای انتخاب ارقام مقاوم به تنفس استفاده می‌شود (رامیرز و کیلی، ۱۹۹۸). انتخاب ژنوتیپ بر اساس شاخص TOL نشان داد که ژنوتیپ‌های انتخاب شده، عملکرد بالایی در شرایط تنفس دارند، ولی در شرایط بدون تنفس عملکرد آن‌ها کم است و این نقص این شاخص است که پیشتر توسط فرناندز (۱۹۹۲) بیان شده است.

شاخص RDI و YSI که به ترتیب توسط فیشر و مویر (۱۹۷۸) و باسلاما و سکاپاچ (۱۹۸۴) پیشنهاد شده است، همبستگی معنی‌داری با عملکرد دانه در شرایط تنفس خشکی داشت، در حالی که با عملکرد دانه در شرایط مطلوب همبستگی منفی معنی‌داری داشت. بنابراین، شاخص‌های مناسب برای انتخاب تحمل خشکی

نتایج تجزیه واریانس عملکرد دانه آفتابگردان در شرایط عادی و تنفس در جدول ۵ ارایه شده است. به منظور بررسی شاخص‌های مناسب تحمل تنفس خشکی برای غربالگری توده‌های محلی آفتابگردان آجیلی در شرایط تنفس خشکی، شاخص‌های مختلف بر اساس عملکرد دانه تحت محیط تنفس و بدون تنفس محاسبه شد (جدول ۶ و ۷). یک شاخص مناسب باید با عملکرد دانه همبستگی معنی‌داری در هر دو شرایط بدون تنفس و شرایط تنفس داشته باشد (میترا، ۲۰۰۱). بر اساس شاخص تحمل (TOL)، توده‌های محلی ۲ و ۴۷ و توده‌های محلی ۹، ۱۶، ۱۷، ۲۵، ۳۰، ۳۱ و ۳۲ به ترتیب بیشترین و کمترین تحمل را در شرایط تنفس ملائم نشان دادند (جدول ۶). در شرایط تنفس شدید، بالاترین و پایین‌ترین TOL به ترتیب در توده‌های محلی ۷، ۲۳، ۲۵، ۳۰ و ۴۷ و ۳۲، ۳۷، ۴۳ و ۴۷ مشاهده شد (جدول ۷). بر اساس شاخص حساسیت تنفس (SSI) و شاخص خشکی نسبی (RDI) توده‌های ۹، ۱۶، ۱۷، ۲۵، ۳۰، ۳۱ و ۳۲ متحمل در شرایط تنفس ملائم بودند (جدول ۶). این یافته‌ها با نتایج گزارش شده توسط مقدم و هادی زاده (۱۳۸۱) در ذرت مطابقت داشت. در شرایط تنفس شدید، بهترین توده بر اساس SSI و RDI توده‌های محلی ۹، ۲۲، ۲۵، ۳۰ و ۴۳ بود (جدول ۷). طبق شاخص پایداری عملکرد (YSI)، تحت شرایط تنفس ملائم خشکی، توده‌های ۹، ۱۶، ۱۷، ۲۵، ۳۰، ۳۱ و ۳۲ به عنوان ژنوتیپ‌های مناسب معرفی شدند (جدول ۶). در شرایط تنفس شدید خشکی، بالاترین و پایین‌ترین YSI به توده‌های محلی ۷، ۲۲، ۹، ۲۵، ۳۰، ۳۴، ۳۸ و ۴۳ و ۲، ۸ و ۴۷ مربوط بود (جدول ۷). تحت شرایط تنفس ملائم و شدید خشکی، بالاترین شاخص تحمل تنفس غیر زیستی (ATI) به ترتیب در توده‌های محلی (۹، ۱۶، ۱۷، ۲۵، ۳۰، ۳۱، ۳۰ و ۳۲) و (۳۷، ۹، ۳۰ و ۳۶) مشاهده شد (جدول ۶ و ۷). بر اساس شاخص درصد حساسیت تنفس (SSPI)، به ترتیب توده‌های ۹، ۱۶، ۱۷، ۲۵، ۳۰، ۳۱ و ۳۲، ۳۷، ۹، ۴۳، ۳۸ و ۴۳، ژنوتیپ-

فرشادفر و همکاران (۲۰۱۳) مطابقت دارد. فرشادفر و همکاران (۲۰۰۱) نشان دادند که شاخص‌های مناسب برای انتخاب ارقام متحمل تنش شاخصی است که همبستگی بالایی با عملکرد دانه در هر دو شرایط تنش و بدون تنش داشته باشد.

بر اساس شاخص‌های M_{STI} و M_{pSTI} توده‌های محلی به سه گروه طبقه بندی شدند. در شرایط تنش خشکی ملایم، توده‌های ۱۲ با عملکرد دانه $3611/45$ کیلوگرم در هکتار، ۲۵ با عملکرد دانه $3778/83$ کیلوگرم در هکتار، ۲۶ با عملکرد دانه $2965/42$ کیلوگرم در هکتار، ۳۲ با عملکرد دانه $3596/70$ کیلوگرم در هکتار، ۳۳ با عملکرد دانه $3033/53$ کیلوگرم در هکتار، ۴۹ با عملکرد دانه $2949/06$ کیلوگرم در هکتار، و ۵۶ با عملکرد دانه $3228/56$ کیلوگرم در هکتار) به عنوان ژنوتیپ‌های مقاوم و توده‌های ۱ با عملکرد دانه $2169/72$ کیلوگرم در هکتار، ۷ با عملکرد دانه $2211/75$ کیلوگرم در هکتار، ۱۵ با عملکرد دانه $2208/24$ کیلوگرم در هکتار) و ۲۷ با عملکرد دانه $2467/21$ (۲۴ کیلوگرم در هکتار) به عنوان توده‌های محلی نیمه مقاوم به تنش خشکی طبقه بندی شدند و بقیه توده‌ها حساس به خشکی بودند. در شرایط تنش خشکی شدید، توده‌های ۲ با عملکرد دانه $1461/19$ کیلوگرم در هکتار در شرایط تنش شدید و عملکرد دانه $6310/77$ کیلوگرم در هکتار در شرایط نرمال)، ۷ با عملکرد دانه $2217/95$ کیلوگرم در هکتار، ۱۲ با عملکرد دانه $1982/66$ کیلوگرم در هکتار)، ۲۵ با عملکرد دانه $1746/63$ کیلوگرم در هکتار)، ۲۹ با عملکرد دانه $2030/66$ کیلوگرم در هکتار) و ۴۹ با عملکرد دانه $1788/36$ کیلوگرم در هکتار، به عنوان ژنوتیپ‌های مقاوم و توده‌های ۳ با عملکرد دانه $1575/41$ کیلوگرم در هکتار، ۱۱ با عملکرد دانه $1783/14$ کیلوگرم در هکتار، ۱۳ با عملکرد دانه $1439/29$ کیلوگرم در هکتار، ۱۶ با عملکرد دانه $1434/58$ کیلوگرم در هکتار)، ۲۷ با عملکرد دانه

نیستند. بین ATI و $SSPI$ همبستگی مثبت معنی‌داری وجود دارد (شکل ۵ و ۶). مقادیر پایین‌تر شاخص ATI و $SSPI$ نشان دهنده مقادیر بالاتر YS است. شاخص $SSPI$ مشابه ATI و TOL است و تحمل نسبی ژنوتیپ به تنش‌های غیر زنده را نشان می‌دهد. این شاخص درک بهتری از تغییرات عملکرد دانه در دو شرایط تنش و $SSPI$ شرایط بدون تنش ارایه می‌دهد، زیرا شاخص در درصد تغییرات عملکرد دانه را نشان می‌دهد. شاخص‌های RDY ، SDI ، $SSPI$ ، ATI ، RDI و YSI دارند. این بدان معنی مقایسه با شاخص‌های RDI و YSI دارند. این بدان معنی است که همبستگی بین شاخص‌های ATI ، $SSPI$ ، RDY با YS منفی، ولی با YP مثبت و معنی‌دار است. بنابراین، شاخص‌های RDY ، SDI ، $SSPI$ ، ATI ، RDI و YSI را در انتخاب ژنوتیپ‌ها دارند. پایداری عملکرد مهمتر از عملکرد بالا در شرایط نرمال و شرایط تنش خشکی است. یافته‌های ما با نتایج گزارش شده توسط صباح‌نیا و جان محمدی (۲۰۱۴) در نخود مطابقت داشت. اهدایی و شکیبا (۱۹۹۶) یافتند که که هیچ رابطه‌ای بین حساسیت تنش و عملکرد تحت شرایط مطلوب وجود ندارد.

همبستگی بین شاخص‌های جدید مانند YP و M_{STI} با M_{pSTI} مثبت و معنی‌دار بود. به نظر می‌رسد که این شاخص‌ها، مناسب‌ترین شاخص‌ها برای انتخاب ژنوتیپ‌های متحمل به شرایط تنش خشکی باشند. بر اساس بای پلات، همبستگی بین شاخص‌های M_{STI} و M_{pSTI} و عملکرد دانه در هر سه محیط آبیاری مثبت بود و همبستگی ساده‌ای که بین آنها مشاهده می‌شود را تایید می‌کند. بر این اساس، در این مطالعه دو شاخص فوق از مناسب‌ترین شاخص‌ها جهت غربالگری ژنوتیپ‌های متحمل خشکی هستند. انتخاب ژنوتیپ‌ها بر اساس این شاخص‌ها می‌تواند در شناسایی یک رقم با عملکرد مطلوب در هر دو شرایط تنش و بدون تنش مفید باشد (گروه A). نتایج حاصل از این مطالعه، با یافته‌های فرناندر (۱۹۹۲)، گل آبادی و همکاران (۲۰۰۶) و

گرفتن عملکرد دانه که شامل ژنوتیپ‌های برتر در هر دو شرایط تنفس خشکی و شرایط نرمال بود، مشخص کردند. سجاد بکایی و همکاران (۲۰۰۸) نشان دادند که بر اساس تجزیه کلاستر، در شرایط نرمال ژنوتیپ‌ها به دو گروه تقسیم شدند، در حالی که در شرایط تنفس ملایم و شدید خشکی، ژنوتیپ‌ها به ترتیب به ۴ و ۵ گروه تقسیم شدند. در گزارش‌های زهراوی (۱۳۸۸)، ژنوتیپ‌ها به سه گروه مقاوم، نیمه مقاوم و حساس خشکی تقسیم شدند.

نتیجه‌گیری کلی

بر اساس نتایج حاصل، به نظر می‌رسد که شاخص‌های تنفس خشکی M_{pSTI} و M_{sSTI} از موثرترین شاخص‌ها برای انتخاب ارقام با عملکرد بالا تحت شرایط بدون تنفس و شرایط تنفس باشند. بر اساس این تحقیق، به نظر می‌رسد که شاخص‌های TOL و SSI شاخص‌های مفیدی در انتخاب ژنوتیپ‌های متحمل خشکی در برنامه‌های به نزدی آفتابگردان آجیلی نیستند، زیرا این شاخص‌ها نمی‌توانند ژنوتیپ‌های با عملکرد بالا در هر دو شرایط بدون تنفس و تنفس را شناسایی کنند. با استفاده از نمودار بای پلات توده‌های ۲، ۱۴، ۱۲، ۲۵، ۲۸، ۳۱، ۳۲، ۴۹، ۳۲، ۳۳، ۴۹ و ۵۶ به عنوان ژنوتیپ‌های مقاوم و توده‌های ۹، ۱۰، ۳۵، ۳۶، ۳۷، ۳۸، ۴۰ و ۴۱ به عنوان ژنوتیپ‌های حساس خشکی تشخیص داده شد. در شرایط تنفس خشکی شدید توده‌های ۲، ۵، ۷، ۱۲، ۲۵ و ۲۹ متحمل و توده‌های ۱۰، ۳۵، ۳۶، ۳۷، ۴۰ و ۴۱ به عنوان ژنوتیپ‌های حساس خشکی تشخیص داده شدند. ژنوتیپ‌هایی که توسط دو شاخص M_{pSTI} و M_{sSTI} معرفی شدند، همان ژنوتیپ‌هایی هستند که توسط بای پلات نیز معرفی و تایید شدند. بر اساس تجزیه خوش‌های، ژنوتیپ‌ها در ۳ گروه قرار گرفتند که نشان‌گر تنوع ژنتیکی برای مقاومت خشکی در توده‌های محلی آفتابگردان آجیلی است.

(۱۷۰۳/۷۸) کیلوگرم در هکتار)، ۴۲ با عملکرد دانه (۱۷۰۱/۷۸) کیلوگرم در هکتار) و ۴۶ با عملکرد دانه (۱۷۲۷/۸۲) کیلوگرم در هکتار) به عنوان توده‌های محلی نیمه مقاوم به تنفس خشکی طبقه بندی شدند و بقیه توده‌ها حساس به خشکی بودند. بنابراین، توده‌های محلی که در هر دو شرایط، عملکرد دانه بالایی داشته باشند، پایدار و به عنوان رقم متحمل تنفس خشکی معرفی شده است. به عبارت دیگر، ممکن است که توده‌ای در شرایط خشکی عملکرد دانه بالا، ولی در شرایط نرمال عملکرد دانه کمتری داشته باشد، بنابراین، چنین رقمی پایدار نخواهد بود (جدول ۶ و ۷).

تجزیه کلاستر

بر اساس تجزیه کلاستر، توده‌های محلی مورد مطالعه در شرایط تنفس خشکی ملایم و شدید در ۳ گروه قرار گرفتند که نشان دهنده تنوع قابل توجه در بین توده‌های محلی برای مقاومت به خشکی است. با توجه به دندروگرام ۱ در شرایط تنفس خشکی ملایم، ۴۸ درصد از توده‌های محلی در گروه ۱، ۲۷ درصد در گروه ۲ و ۲۵ درصد در گروه ۳ قرار گرفتند (شکل ۱). در شرایط تنفس خشکی شدید، ۳۶ درصد از توده‌های محلی در گروه ۱، ۳۹ درصد در گروه ۲ و ۲۵ درصد در گروه ۳ قرار گرفتند (شکل ۲). بررسی نتایج گروه‌بندی نشان می‌دهد که توزیع افراد در دندروگرام‌ها با توزیع جغرافیایی ژنوتیپ‌ها مطابقت ندارد (شکل ۱ و ۲). بنابراین، پیشنهاد می‌شود که انتخاب والدین برای هیبریداسیون بر پایه تنوع ژنتیکی و نه توزیع جغرافیایی باشد. تجزیه کلاستر در مطالعات مقاومت به خشکی توسط محققان دیگر نیز مورد استفاده قرار گرفته است (صفاهانی و لنگرودی، ۲۰۱۳؛ دهبالی و همکاران، ۲۰۱۳؛ ظاهری و بهرامی نژاد، ۲۰۱۲؛ فاوزی و همکاران، ۲۰۱۴؛ طباطبایی، ۲۰۱۳).

گل آبادی و همکاران (۲۰۰۶) در غربالگری گندم دوروم از طریق تجزیه کلاستر، گروه‌ها را با در نظر

دانشگاه پیام نور مرکز ارومیه در اجرای این طرح

تحقیقاتی تشكیر و قدردانی می‌شود.

تشکیر و قدردانی

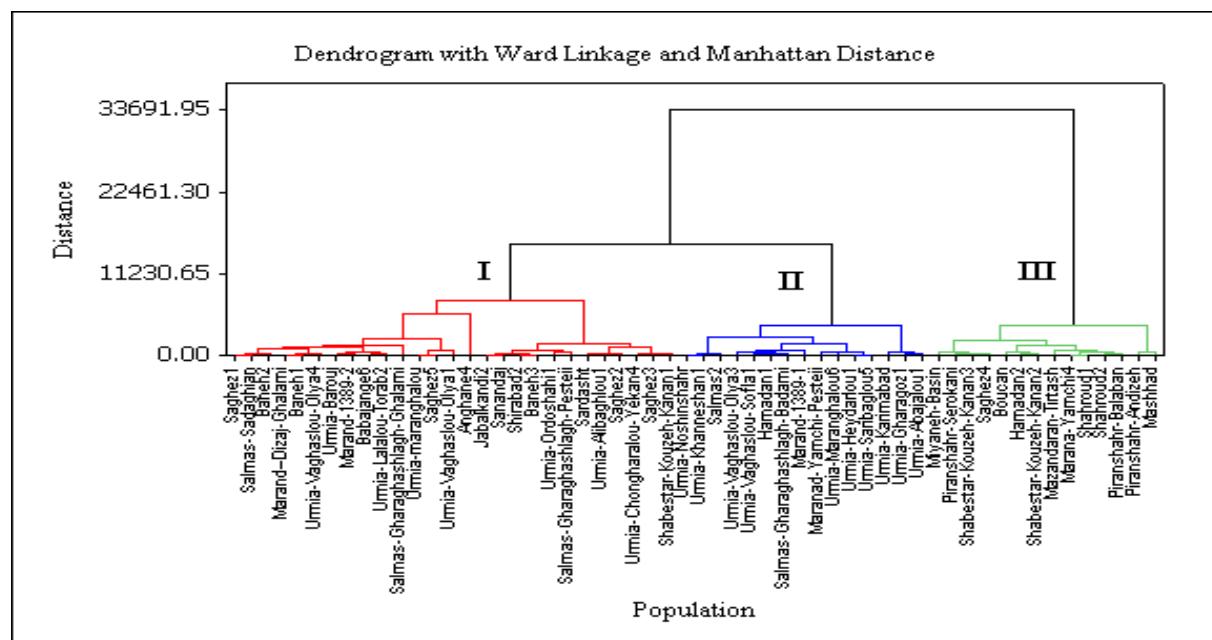
از همکاری مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع

طبیعی استان آذربایجان غربی و دانشجویان کشاورزی

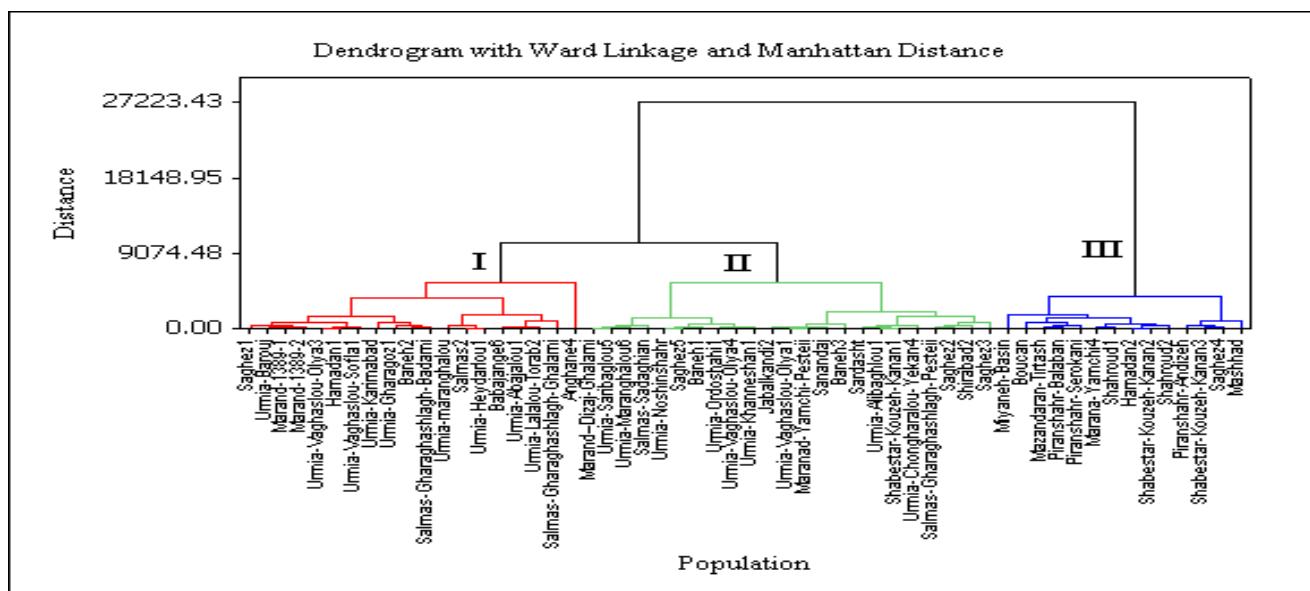
جدول ۵- تجزیه واریانس ساده و مرکب برای عملکرد دانه در ۵۶ توده محلی آفتابگردان آجیلی تحت شرایط نرمال، تنش ملایم و شدید خشکی

میانگین مریعات در شرایط نشش ملایم	آبیاری مطلوب	منابع تغییر	حالات جداگانه		حالات مرکب	
			درجه آزادی	درجه آزادی	میانگین مریعات در شرایط نشش شدید	میانگین مریعات در شرایط نشش ملایم
۴۶۲۷۷۰۹۹/۵۸**	۲	-	-	-	-	-
-	-	۳۲۶۵۳**	۷۰۷/۵۲ns	۱۲۹۳۴۱۸/۶۵*	۱	محیط
۵۴۰۲۲۱/۳۹	۳	-	-	-	-	تکرار (محیط)
-	-	۱۱۹۸۰۷/۴۷**	۲۵۰۸۹۴/۲۴ns	۱۹۵۱۶۶/۶۰ns	۱۴	بلوک (تکرار)
۵۰۷۲۶۹/۸۵**	۴۲	-	-	-	-	بلوک (محیط × تکرار)
۱۳۸۰۴۵۵/۴۹**	۵۵	۲۸۶۴۴۴/۸۰**	۸۱۳۰۴۷/۵۲**	۸۷۸۶۶۱/۵۸**	۵۵	ژنوتیپ
۲۹۸۸۴۹/۲۰*	۱۱۰	-	-	-	-	محیط × ژنوتیپ
۲۱۲۵۶۵/۱	۱۲۳	۵۱۲۱۴/۳۲	۲۶۳۰۲۴/۹۳	۳۲۶۴۵۷/۱۷	۴۱	خطا
۲۲/۵۸	-	۱۶/۲۳	۲۴/۸۴	۲۱/۳۲	-	ضریب تغییر (درصد)

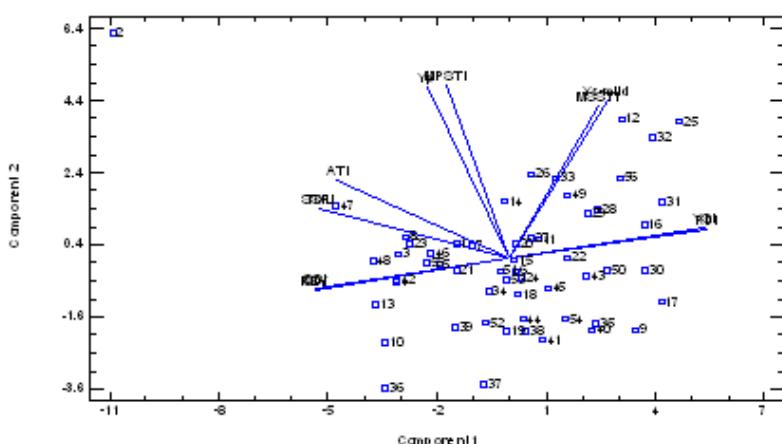
و ns به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۰.۱٪ و غیر معنی دار ۰.۵٪ و ***.

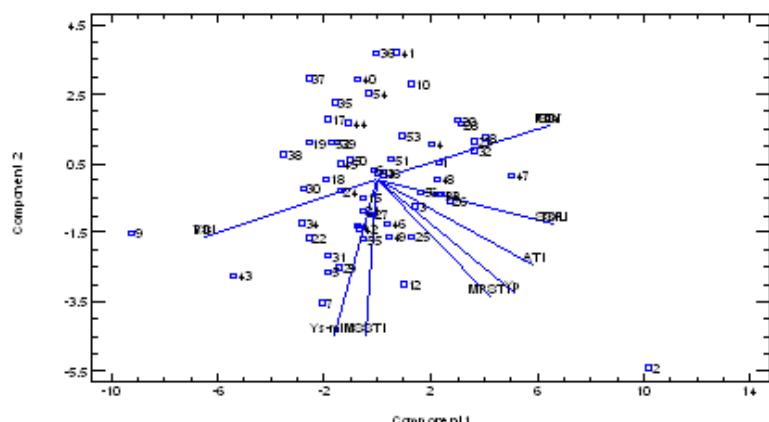
شکل ۱- دندوگرام تجزیه کلاستر ۵۶ توده‌های محلی آفتابگردان آجیلی ایرانی بر اساس روش ward بعد از نرمال کردن داده‌ها بر اساس شاخص‌های تحمل خشکی در شرایط تنش ملایم

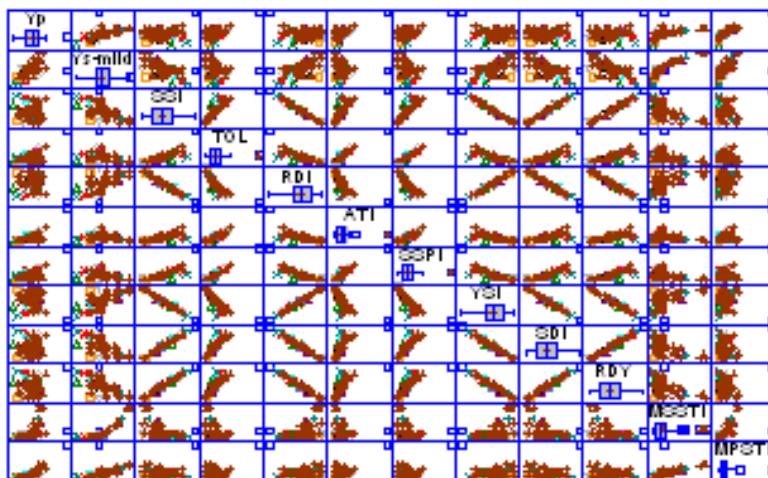
شکل ۲- دندوگرام تجزیه کلاستر ۵۶ توده‌های محلی آفتابگردان آجیلی ایرانی بر اساس روش ward بعد از نرمال کردن داده‌ها بر اساس شاخص‌های تحمل خشکی در شرایط تنش شدید

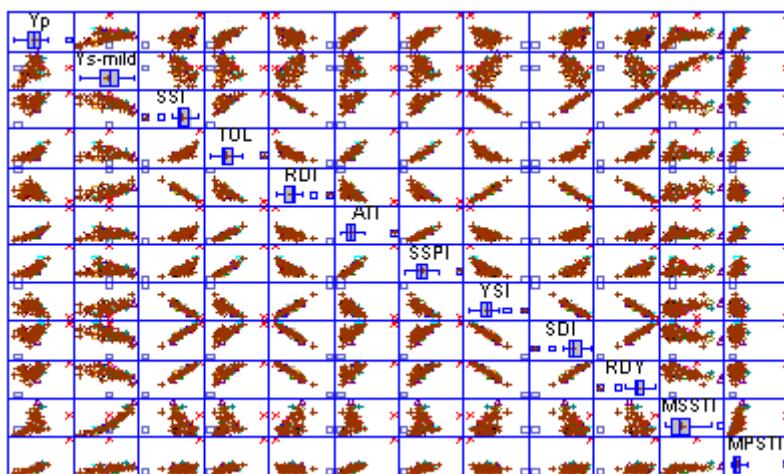
شکل ۳- بای پلات برای تعیین ژنوتیپ‌ها و شاخص‌های برتر در ۵۶ توده محلی آفتابگردان آجیلی ایرانی در شرایط تنش ملایم خشکی

شکل ۴- بای پلات برای تعیین ژنوتیپ‌ها و شاخص‌های برتر در ۵۶ توده محلی آفتابگردان آجیلی ایرانی در شرایط تنش شدید خشکی

شکل ۵- همبستگی بین شاخص‌های تحمل تنش خشکی و عملکرد دانه در شرایط تنش ملایم و شدید خشکی

شکل ۶- همبستگی بین شاخص‌های تحمل تنش خشکی و عملکرد دانه در شرایط نرمال و تنش شدید خشکی

منابع

- بلوری، پ.، رشیدی، و.، پارزیان، م، رزیان حقیقی، ا.، سلطانی، م. ۱۳۹۰. بررسی شاخص‌های تحمل به تنش خشکی در ارقام آفتابگردان. مجله پژوهش‌های بهزیستی. ۳(۲): ۱۳۲-۱۴۲.
- زهراوی، م. ۱۳۸۸. ارزیابی ژنتیپ‌های جو اسپانتانوم (*Hordeum spontaneum*) از نظر شاخص‌های تحمل به خشکی. نهال و بذر. ۲۵(۴): ۵۳۳-۵۴۹.
- صفوی، ا.، پورداد، س.، س.، جمشید مقدم، م. ۱۳۹۰. شناسایی ژنتیپ‌های مقاوم به خشکی در آفتابگردان (*Helianthus annus* L.). نهال و بذر. ۲۷(۱): ۱۲۹-۱۴۸.
- علیزاده، ا. ۱۳۸۸. رابطه آب، خاک و گیاه. انتشارات آستان قدس رضوی. ۴۸۴ ص.
- کاظمی تبار، ک.، بتوراک، س.، فتوحی، ک.، رضایی، م. ۱۳۸۶. شناسایی ژنتیپ‌های مقاوم به خشکی در آفتابگردان (*Helianthus annus* L.) با استفاده از شاخص‌های مقاومت، نمودارهای پراکنش دو بعدی و سه بعدی. مجله علوم کشاورزی ایران. ۳۵۷-۳۶۶: ۱-۳۸.
- گجعلى، ع.، باقری، ع.، پرسا، ح. ۱۳۸۷. ارزیابی ژرم پلاسم نخود (*Cicer arietinum* L) برای مقاومت به خشکی. پژوهش‌های زراعی ایران. ۷(۱): ۱۸۳-۱۹۷.
- مقدم، ع.، هادی زاده، م. ح. ۱۳۸۱. عکس العمل هیریدهای ذرت (*Zea mays* L.) و لاینهای والدی آنها به خشکی با استفاده از شاخص‌های مختلف تحمل به تنش. نهال و بذر. ۲۵۵-۲۷۲.

- موسوی، س. س.، یزدی صمدی، ب.، نقوی، م. ر.، دشتید، ح.، پورشهبازی، ع. ۱۳۸۷. معرفی شاخص‌های جدید جهت شناسایی ژنوتیپ‌های گندم مقاوم به خشکی. بیابان. ۱۲: ۱۶۵-۱۷۸.
- نجفی، ع. ۱۳۷۸. انتخاب برای تحمل به تنفس خشکی در آفتابگردان. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه تبریز. ۱۱۲ ص.
- Blum, A. 1988. Plant's breeding for Stress environments. CRC Press, Florida. P- 212.
- Bouslama, M., Schapaugh, W.T. 1984. Stress tolerance in soybean. Part 1: evaluation of three screening techniques for heat and drought tolerance. *Crop Sci.* 24: 933-937.
- Dehbalaei, S., Farshadfar, E., Farshadfar, M. 2013. Assessment of drought tolerance in bread wheat genotypes based on resistance/ tolerance indices. *Int J Agri Crop Sci.* 5 (20): 2352-2358.
- Ehdaie,B., Shakiba, M.R. 1996. Relationship of internode-specific weight and water-soluble carbohydrates in wheat. *Cereal Res Common.* 24:61-67.
- Farshadfar, E., Ghanadha, M., Zahravi, M., Sutka, J. 2001. Genetic analysis of drought tolerance in wheat. *Plant Breed.* 114: 542-544.
- Farshadfar, E., Poursiahbidi, M.M., Safavi, S.M. 2013. Assessment of drought tolerance in landraces of bread wheat based on resistance/tolerance indices. *Int J Adv Biol Biom Res.* 1(2): 143-158.
- Fawzy, F.S., Ashraf, A.M., Mohamed, A.S., Ismaeil, H.S. 2014. Effective selection criteria for evaluating some barley crosses for water stress tolerance. *Adv Agric Biol.* 1(3): 112-123.
- Fernandez, G.C.J. 1992. Effective selection criteria for assessing stress tolerance. In: Kuo C.G. (Ed.), Proceedings of the International Symposium on Adaptation of Vegetables and Other Food Crops in Temperature and Water Stress, Publication, Tainan, Taiwan.
- Fischer, R.A., Maurer, R. 1978. Drought resistance in spring wheat cultivars. I: Grain yield response. *Aust J Agric Res.* 29: 897-912.
- Golabadi, M., Arzani, A., Mirmohammadi Maibody, S.A.M. 2006. Assessment of drought tolerance in Segregating populations in durum wheat. *Afr J Agric Res.* 1 (5): 162-171.
- Jaleel, C.A., Manivannan, P., Sankar, B., Kishorekumar, A., Gopi, R., Somasundaram, R., Panneerselvam, R. 2007. Induction of drought stress tolerance by Ketocona Zole in *Catharanthus roseus* is mediated by enhanced antioxidant potentials and secondary metabolite accumulation. *Colloids Surf. Bio-interfaces.* 60: 201- 206.
- Mitra, J. 2001. Genetics and genetic improvement of drought resistance in crop plants. *Curr Sci* 80: 758-762.
- Mozaffari, K., Arashi, Y., Zeinali, H. 1996. Response on the effects of water stress on some morpho physiological traits and yield components of sunflower seed and plant. *J Plant Nutr.* 12 (3): 24-33.
- Ramirez, P., Kelly, J.D. 1998. Traits related to drought resistance in common bean. *Euphytica.* 99: 127-136.
- Rosielle, A.A., Hamblin, J. 1981. Theoretical aspects of selection for yield in stress and non-stress environment. *Crop Sci.* 21: 943-946.
- Sabaghnia, N., Janmohammadi, M. 2014. Evaluation of selection indices for drought tolerance in some chickpea (*Cicer arietinum* L.) Genotypes. *Acta Technol Agric.* 1:6-12.
- Safahani Langeroodi, A.R., Kamkar, B., Ataei, M., Teixeira, D.A., Silva, A. 2013. Assessment of the response of sunflower cultivars to water shortage using various stress tolerance indices. *Int J Agron Plant Prod.* 4 (7): 1628-1636.
- Sajad Bokaei, A., Babaei, H., Habibi, D., Javidfar, S., Mohammadi, A. 2008. Evaluation of different soybean (*Glycine max* L.) genotypes under drought stress conditions. *J Agron Plant Breed.* 4(1): 28-38.
- Sio-Se Mardeh, A., Ahmadi, A., Poustini, K., Mohammadi, V. 2006. Evaluation of drought resistance indices under various environmental conditions. *Field Crop Res.* 98: 222-229.
- Tabatabaei, S.A. 2013. Study relationship of drought tolerance indices in wheat (*Triticum aestivum*) genotypes. *Int J Biosci.* 3(7): 15-22.
- Zaheri, A., Bahraminejad, S. 2012. Assessment of drought tolerance in oat (*Avena sativa* L.) genotypes. *Ann Biol Res.* 3(5): 2194-2201.

Assessment of Drought Tolerance Indices in Confectionary Sunflower (*Helianthus annus L.*) Landraces of Iran

Esmaeil Gholinezhad^{1*}, Reza Darvishzadeh², Iraj Bernousi²

1- Assis. Prof., Department of Agronomy, Payame Noor University, Tehran, Iran.

2- Department of Agronomy and Plant Breeding, Urmia University, Urmia, Iran.

*for Correspondence: gholinezhad1358@yahoo.com

Received: 25.11.14

Accepted: 21.02.15

Abstract

This research was conducted to evaluate the response of 56 landraces of confectionary sunflower to drought stress based on grain yield and drought tolerance indices in experimental field of Agricultural and Natural Resources Research center in West-Azerbaijan provinec in 2012-2013 cropping season. The genotypes were evaluated in three separated rectangular 7×8 lattice design with two replications in three irrigation treatments including optimum irrigation, moderate and severe stress where irrigation was done after depletion of 50%, 70% and 90% of available water (water between field capacity and permanent wilting point), respectively. Ten drought tolerance indices including stress susceptibility index (SSI), tolerance index (TOL), relative drought index (RDI), abiotic tolerance index (ATI), stress susceptibility percentage index (SSPI), yield stability index (YSI), sensitive drought index (SDI), relative decrease in yield index (RDY), modified stress tolerance index in optimum irrigation (M_p STI) and modified stress tolerance index in moderate and severe stress (M_s STI) were calculated based on grain yield under well-watered (Y_p), moderate drought stress (Y_s -mild) and severe drought stress (Y_s -severe) conditions. Grain yield in mild and severe stress conditions was significantly and positively correlated with RDI, YSI, M_s STI and M_p STI. Grain yield in well-watered (Y_p) conditions was significantly and positively correlated with SSI, TOL, ATI, SSPI, SDI, RDY, M_s STI and M_p STI. Grain yield in mild and severe stress conditions was significantly and negatively correlated with SSI. Results of this study showed that in moderate drought stress conditions the indices M_s STI and M_p STI can be used as the most suitable indicators for screening drought tolerant cultivars. Therefore, to select drought tolerant cultivars in severe drought stress conditions, it is suggested to use M_s STI and M_p STI indices because these indices supports stable and high yield in both non-stress and stress conditions. Based on cluster analysis, the studied landraces were grouped in 3 clusters in each one of water treatment conditions. According to the proposed indices and grain yield under severe drought stress, landraces 2, 7, 12, 25, 29 and 49 as resistant genotypes and landraces 3, 11, 13, 16, 27, 42 and 46 were classified as semi tolerant native genotypes and other landraces were susceptible.

Key words: Landraces, confectionary sunflower, cluster analysis, biplot, water limitation.